

מצוותו, ולא דבר אחר. (ב) ובענין עגלה ערופה נאמר "הַעֲרוֹפָה" (דברים כ"א ו'), דווקא אותה יש לקבור מחמת איסורה אף אחר קיום המצווה, ולא דבר אחר.

דין דם הקרבנות אחר שפיכתו ליסוד

נתבאר, שלאחר מתן דם חטאות [פנימיות בפנים וחיצונות בחוץ], היו שופכים את שיירי הדם על יסוד המזבח.

ומבואר, שמהיסוד היו הדמים שותתים ונשפכים לארץ, ומתערבים במים שבאמת המים העוברת בעזרה, ויוצאים עימם לנחל קדרון.

ולדברי הכל, דמים אלו, מאחר שנעשית מצוותם, אין בהם דין מעילה מהתורה, [ולפיכך הנהנה מהם פטור מחומש וקרן].

אבל נחלקו חכמים, אם מדרבנן יש בהם איסור מעילה [לשלם קרן או שפטורים אף מתשלום הקרן].

- לדעת רבי מאיר ורבי שמעון, מדרבנן יש דין מעילה בדמים, והיו גזברי הקדש מוכרים את הדמים הללו לגננים [=בעלי גינות] לזבל בהם גינותיהם.⁴

- ולדעת חכמים, אין שום דין מעילה בדמים הללו, והכל מותרים בהם מיד.

דברים שדם קדשים קל בהם משאר קדשים

בענין הדם נאמר, "כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נְתַתִּיו לָכֶם עַל הַמַּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי הַדָּם הוּא בְּנַפְשׁוֹ יִכַפֵּר" (ויקרא י"ז י"א).

ומתחילה אמרו, ששלשה חכמים למדו משלושת המיעוטים האמורים בענין, שדם הקרבנות אין בו איסור מעילה.²

⁴ ... מתניתין אתיא כרבי מאיר ורבי שמעון וכן כתבו תוס' בפסחים דף כ"ב ... [חידושי הר"ש מדיסוויא]. ורבינו חיים זצ"ל פרש, דיצא לנחל קדרון מועלן בו מדאורייתא, לפי שבית דין מקדישין אותו. [תוס'].

² מסוגית הגמרא משמע, שדברים אלו באו לבאר, מדוע מהתורה אין בדם מעילה אחר שיצא לנחל קדרון, שזה אחר כפרה. ולכאורה הדרשות שנאמרו כאן מלמדות שאין בדם מעילה אף קודם גמר הכפרה, [וכמבואר יותר בדברי רבי יוחנן], אבל אחר הכפרה דין פשוט הוא, שהרי אין לך דבר שנגמרה מצוותו ויש בו מעילה. ויל"ע בדבר. ואפשר שבאמת לא הביאו ענין זה אלא משום שנתבאר בו שאחר קיום המצווה אין מעילה בשום דבר, וזה מה שנוגע לסוגיתנו, ודרך